

De Optimist

Digitaal cultureel magazine | www.deoptimist.net

BNG Q&A 2010

Een goudeerlijke Q&A met de zes genomineerden voor de BNG Nieuwe Literatuurprijs.

Tekst: Miriam van Ommeren, Henk van Straten

Beeld: Isa Boog, Fleur Speet, Jeroen Trap, Maaike Hiemstra, Wouter van Vooren, Paul Welagen

Laat ons deze introductie kort houden. Dit keer echt. De BNG is een bank: de Bank Nederlandse Gemeenten. Nee, wij hadden daar ook nog nooit van gehoord. Wel hadden wij gehoord van de sympathieke prijs die hun speciale cultuurfonds - in samenwerking met literair agentschap Sebes & Van Gelderen - ieder jaar toekent aan een auteur onder de veertig jaar met meer dan twee boeken op zijn of haar naam. Dit jaar doen zij dat op vrijdag 5 februari.

De voorwaarde die het zo'n sympathieke prijs maakt is dat die auteurs nog niet ?doorgebroken? mogen zijn. Waarom niet? Simpel, de BNG Nieuwe Literatuurprijs is ervoor om goede, nog relatief jonge schrijvers die niet de aandacht krijgen die zij verdienen, te stimuleren vooral toch door te gaan. Dat streven zetten zij kracht bij door het uitbetalen van vijftienduizend euro aan de winnaar. Een nobel initiatief, inderdaad, dat vonden wij ook.

De zes genomineerden van dit jaar zijn (geenszins in alfabetische volgorde): Carolina Trujillo, Mark Boog, Annelies Verbeke, Jan van Mersbergen, Robbert Welagen en onze eigen Henk van Straten. Aan hen stelden wij een aantal vragen à la de befaamde Proust Questionnaire. Want wie zijn deze mensen? Als u hier vaker komt dan kent u Henk al, en kunt u zijn antwoorden eigenlijk wel gewoon overslaan. Hoe het ook zij, wij laten de auteurs graag voor zichzelf spreken.

Klik op één van de foto's voor het lezen van de desbetreffende Q&A, of lees ze allemaal!

Mark Boog

Jan van Mersbergen Henk van Straten

Carolina Trujillo

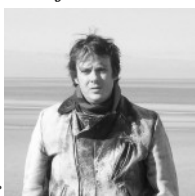
Annelies Verbeke

Robbert Welagen

De jury van de BNG Nieuwe Literatuur Prijs bestaat dit jaar uit vier recensenten, te weten Eva Berghmans (De Standaard), Maarten Moll (Het Parool), Daniëlle Serdijn (de Volkskrant) en Gert Jan de Vries (NRC Handelsblad).

Op vrijdag 5 februari 2010 wordt de BNG Nieuwe Literatuur Prijs uitgereikt in de Tijgerzaal van Artis aan de Plantage Middenlaan 41a-43 (zij-ingang). Aanvang 16.30 uur. Vanaf 17.00 uur stipt zal Hanneke Groenteman de genomineerde auteurs interviewen. Aansluitend zal de

winnaar bekend worden gemaakt.

Mark Boog, 39 jaar

Hij won twee prijzen: de Buddingh?-prijs in 2001 en de VSB-poëzieprijs in 2006. Verder noemt hij zichzelf 'weinig oorlogszuchtig'.

- *Hoe gaat het met je?*

Naar omstandigheden.

- *Je genomineerde boek: vertel in minder dan 50 woorden waar het over gaat.*

De laatste keer dat ik dat probeerde had ik 40.000 woorden nodig.

- *Wat vertelt je boek ons over jou?*

Zo min mogelijk. Maar toch te veel. Op z'n minst dat ik schrijf.

- *Wees eerlijk: heb je 5 februari de vijf andere genomineerde boeken gelezen?*

Dat is wel de bedoeling. Nog twee te gaan, dus het lukt wel. Het is geen straf, overigens, althans geen hele zware.

- *Waarin schuilt voor jou de urgentie en validiteit van literatuur? Bijvoorbeeld ten opzichte van film of muziek.*

Ik heb twee mogelijke antwoorden: (1) Literatuur in het algemeen heeft urgentie noch validiteit, al is het mooi, zelfs ontroerend, dat mensen zich ermee bezighouden. Goede literatuur (algemener: goede kunst), brengt daarentegen iets dat nuttige, alledaagse zaken onmogelijk kunnen leveren. Wat dan precies, daar ben ik nog niet achter. Muziek en literatuur zijn van dat onbepaalde wat mij betreft de krachtigste dragers, misschien omdat ze, ik hou het maar vaag, direct en abstract tegelijk zijn. Maar elke andere kunstvorm mag ook. (2) Omdat het leven zinloos is (dat hopen we toch), is alles wat het leven ten dienste staat ook zinloos. Kunst is bijgevolg het enige zinnige.

- *Citeer de pijnlijkste zin of passage uit de slechtste recensie die je ooit hebt gehad.*

"Mark Boog ken ik als dichter, een vriendelijk ogende jongeman die het soort zachtaardige poëzie schrijft waarmee je nooit Dichter des Vaderlands kunt worden." Uit Max Pams recensie over *Ik begrijp de moordenaar*. Zou pijnlijk zijn als het niet zo'n onzin was. (Dat zachtaardige bedoel ik, de rest neem ik zomaar aan.) Er zijn over vorige boeken ongetwijfeld ergere dingen geschreven, maar die heb ik dan verdrongen.

- *Noem bij één van de volgende drie letters een favoriet boek waarvan de titel begint met de desbetreffende letter, en zeg met maximaal tien woorden waarom: G, P, S.*

Ik hou niet van een maximaal aantal woorden. (Al blijf ik erbij dat een roman niet meer dan 200 bladzijden mag tellen, en een gedicht hoogstens - maar liever minder - 20 regels.) Toch: P. *Proces*, *Het*. Kafka! Omdat ik toen, ik was 16 of 17, begreep dat het kon.

- *Noem de auteur wiens/ wier totale aanpak (m.b.t. schrijven, media-aanwezigheid, externe projecten, visie) je het meest aanspreekt.*

Ik zou het niet weten. Ik zie alleen het resultaat, dus van het schrijfproces weet ik als het goed is niets, en bovendien: als de visie op het schrijven doorschemert in het geschrevene, is het geschrevene mislukt. Media-aanwezigheid en externe projecten zijn minpunten.

- *Het is een willekeurige dinsdagavond. Waar ben je? Met wie? Wat doe je? Waar denk je aan?*

Thuis. Met vrouw en kinderen. Eten, drinken, kinderen naar bed proberen te krijgen, televisie kijken als er per ongeluk een voetbalwedstrijd wordt uitgezonden (wat wel eens gebeurt); anders schrijven, lezen of muziek luisteren. Denken probeer ik vooral op dinsdagavonden uit alle macht te vermijden.

- *Wat is je grootste angst?*

Ik geloof niet dat ik dat weet of dat een ander dat moet weten.

- *Wat is je grootste hoop?*

Dat alles goedkomt.

- *Een klassieker: je gaat naar een onbewoond eiland. Maar in deze versie mag je niks meenemen. Van alles wat je achterlaat, wat zal je het minst missen?*

Het bewoonde.

- *In acht nemende het feit dat de BNG prijs er is voor nog niet doorgebroken auteurs... Hoe voorzie je nu in je levensonderhoud?*

Toch maar met schrijven. Weliswaar met hulp van optredens, beurzen en opdrachten. Doorbreken lijkt me pijnlijk.

- *Je wint de BNG literatuurprijs. Wat zegt dat over je boek, over de prijs, over de wereld?*

Over het boek dat enkele mensen, namelijk de leden van de jury, het een acceptabel boek vonden. Over de prijs dat hij inderdaad bestaat - ik ben daar vooralsnog niet zeker van. Over de wereld dat die vol zit met gebeurtenissen allerhande.

(Terug naar het [overzicht](#) of verder naar [Jan van Mersbergen](#))

Jan van Mersbergen, 38 jaar

Genomineerde boek: *Zo begint het*, Uitgeverij Cossee.

Wapenfeiten: Van Van Mersbergen verschenen vijf romans, ruim een dozijn verhalen, veel artikelen en dagelijks een kort stuk op www.janvanmersbergen.nl.

- Hoe gaat het met je?

Prima.

- Je genomineerde boek: vertel in minder dan 50 woorden waar het over gaat.

Drie vrouwen, en de rode draad is een zwarte herdershond. De eerste vrouw heeft de hond afgericht, de tweede zorgt voor een man die baas van de hond was, en de baby van de derde vrouw is door de hond doodgebeten. De roman gaat over verantwoordelijkheid, zorg, angst en opofferingsgezindheid.

- Wat vertelt je boek ons over jou?

Het is een roman. Waarschijnlijk zit er iets van me ik in iedere zin van het boek, maar ik zorg er wel voor dat ik mezelf goed verstop.

- Wees eerlijk: heb je 5 februari de vijf andere genomineerde boeken gelezen?

In ieder geval de eerste 40 bladzijden, dat is mijn kritieke grens.

- Waarin schuilt voor jou de urgentie en validiteit van literatuur? Bijvoorbeeld ten opzichte van film of muziek.

Muziek en literatuur zijn ongrijpbaar, ontastbaar. In tegenstelling tot muziek is tekst op papier erg indirect. Muziek komt direct binnen, zonder beelden, en kan ook massaal goed werken. Dat is een geweldige voorsprong. Goede literatuur ontstaan beelden bij de lezer vanuit de abstractie van woorden. Bovendien is literatuur de kunstvorm waarbij de lezer het tempo kan bepalen, of het idee heeft dat dat hij dat kan.

- Citeer de pijnlijkste zin of passage uit de slechtste recensie die je ooit hebt gehad.

'Mijn grootste bezwaar is dat ik (...) twijfel aan zijn authenticiteit'

- Noem bij één van de volgende drie letters een favoriet boek waarvan de titel begint met de desbetreffende letter, en zeg met maximaal tien woorden waarom: G, P, S.

P: *Postkantoor* - Charles Bukowski. Fenomenaal, niet over drinken, vrouwen of posterijen, maar over angst.

- Noem de auteur wiens/ wier totale aanpak (m.b.t. schrijven, media-aanwezigheid, externe projecten, visie) je het meest aanspreekt. Ieder zijn eigen manier van schrijven en van naar buiten treden. Zo lang het bij je past, is het in orde.

- Het is een willekeurige dinsdagavond. Waar ben je? Met wie? Wat doe je? Waar denk je aan?Een van de drie avonden in de week waarop ik thuis ben: eten koken, eten, rotzooi opruimen, kinderen naar bed brengen, werken met op de achtergrond radio 1, *Langs de lijn*.

- Wat is je grootste angst?

Eenzaamheid.

- Wat is je grootste hoop?

Afscheid nemen en alleen sterven.

- Een klassieker: je gaat naar een onbewoond eiland. Maar in deze versie mag je niks meenemen. Van alles wat je achterlaat, wat zal je het minst missen?

Het geluid van de deurbel, onmiddellijk gevolgd door het geblaf van onze hond.

- *In acht nemende het feit dat de BNG prijs er is voor nog niet doorgebroken auteurs... Hoe voorzie je nu in je levensonderhoud?*
Sinds 2005 leef ik van het schrijven.

- *Je wint de BNG literatuurprijs. Wat zegt dat over je boek, over de prijs, over de wereld?*
Dat zegt vooral iets over de jury

(Terug naar het [overzicht](#) of verder naar [Henk van Straten](#))

Henk van Straten, 30 jaar

Genomineerde boek: *Smet*, Uitgeverij Lebowski.

Wapenfeiten: Henk zong tien jaar in punkbandje. Hij is mede-oprichter en redacteur van *De Optimist*

, vader van een zoontje en van de romans *Smeten Kleine stinkerden* de real-life odyssee *Mijn nieuwe beste vriend*.

- *Hoe gaat het met je?*

Licht gespannen, zoals altijd. Ongeduldig. Ongerust. Heb het idee dat er van alles mis kan gaan. Geïrriteerd. Ben een beetje moe ook. Verder goed.

- *Je genomineerde boek: vertel in minder dan 50 woorden waar het over gaat.*

Angst. De onmogelijkheid van leven in een wereld waarin je op ieder gevaar attent wordt gemaakt. De onmogelijkheid van samen zijn maar ook van alleen zijn. De onmogelijkheid van 's ochtends je bed uitkomen. Maar natuurlijk ook over liefde.

- *Wat vertelt je boek ons over jou?*

Dat ik niet weet hoe dat moet, leven. En dat ik een neurotische droefhaas ben.

- *Wees eerlijk: heb je 5 februari de vijf andere genomineerde boeken gelezen?*

Nee. Wel van ieder boek de eerste paar bladzijden. Maar ik kan me er niet toe zetten. En daarbij zou ik te veel letten op hoe goed het is. Hoe de stijl is. Alsof je tijdens een tangowedstrijd aan de zijlijn naar een concurrerend danspaar zit te kijken. Misschien hoop je stiekem wel dat ze zullen vallen.

- *Waarin schuilt voor jou de urgentie en validiteit van literatuur? Bijvoorbeeld ten opzichte van film of muziek.*

Muziek is sferisch. Enorm krachtig. Maar als de tekst belangrijk is, dan is dat nog steeds alleen maar in de juiste combinatie met de muziek. Films zijn *show and don't tell*. Kleur. Gezichtsuitdrukkingen. Een goed boek is het enige medium dat op een microniveau kan laten zien waar het leven over gaat, kan analyseren waarom we doen wat we doen. Het is de ultieme zoektocht. Een onmogelijke zoektocht, natuurlijk, maar daardoor nobel en stimulerend. Laatst las ik *American Pastoral* van Philip Roth. Hoe in dat boek de hoofdpersoon wordt uitgeplozen is zo krankzinnig goed gedaan. Op de millimeter. We hebben literatuur nodig omdat er niets anders is. Omdat het een extra set hersens en emoties en ervaringen is.

- *Citeer de pijnlijkste zin of passage uit de slechtste recensie die je ooit hebt gehad.*

'De eerste roman van Henk van Straten, en hopelijk ook meteen de laatste. Strandlectuur.'

- *Noem bij één van de volgende drie letters een favoriet boek waarvan de titel begint met de desbetreffende letter, en zeg met maximaal tien woorden waarom: G, P, S.*

Something happened van Joseph Heller. Pijnlijke doch heerlijke zelfspot, momenten van plaatsvervangende schaamte, hyper intelligent.

- *Noem de auteur wiens/ wier totale aanpak (m.b.t. schrijven, media-aanwezigheid, externe projecten, visie) je het meest aanspreekt.*

Dave Eggers. Omdat hij na de semi-autobiografische bestseller *A heartbreaking work of staggering genius* wegstapte van navelstaarderij en twee geëngangeerde en onbaatzuchtige werken met non-fictie schreef. *What is the what* en *Zeitoun*, waarbij hij zijn deel van de royalties

afstand aan respectievelijk de opbouw van een dorp in Soedan en een stichting voor slachtoffers van de Katrina-ramp. Om zijn 826 Valencia project, waardoor in meerdere steden minder bedeelde kinderen in contact worden gebracht met hun creatieve talent. In San Francisco is dat bijvoorbeeld gedaan met een 'Pirate supply shop'. Het heeft ook niet dat stoffige, dat saaie wat instanties en hulporganisaties normaal gesproken altijd hebben. Verder is hij het brein achter de hippe en zelfstandige uitgeverij McSweeney's. Hij schrijft filmscripts met Spike Jonze en recentelijk ook een bewerking van Maurice Sendak's boek *Where the wild things are*. En dat alles doet hij met een ontwapenende bescheidenheid.

- Het is een willekeurige dinsdagavond. Waar ben je? Met wie? Wat doe je? Waar denk je aan?

Thuis op de bank naast mijn vrouw. Een boek in mijn handen, waar ik niet in lees omdat ik toch ook tv wil kijken. Ik voel me schuldig, omdat ik eigenlijk misschien wel moet schrijven. De hond ligt met haar grote kop op de rand van haar mand en kijkt me aan en zucht dan heel diep. We kijken iets wat we niet per se willen zien. Af en toe spitsen onze oren als de babyfoon iets zegt. Boven slaapt mijn zoontje. Ik drink een biertje van het merk Kasteel. Eén, niet meer. Vervolgens word ik heel moe. Ik twijfel of ik mijn mailtjes nog een keer zal checken. Om tien uur gaan we naar boven en naar bed. Ik maak me zorgen.

- Wat is je grootste angst?

Een scenario als dat in *The Road* van Cormac McCarthy. Dat ik mijn zoontje moet beschermen in een apocalyptische, desolate en vijandige wereld. Dat ik dat dan niet kan. Dat ik hem niet kan redden, hem niet kan helpen.

- Wat is je grootste hoop?

Met het risico als een Miss Universe te klinken: de hoop op een genezen planeet. Dat er weer veel vis in de zee zwemt. Dat gorilla's weer ongestoord in de jungle kunnen leven. Dat we kappen met het massaal mishandelen en misbruiken van varkens, kippen en koeien. Dat we onze technische inventiviteit gebruiken om afbreekbaar plastic uit te vinden. Ik heb het niet over een onrealistische wens terug te keren naar een ongrijpbaar en idyllisch primitief bestaan - geen *back to Gaya* nonsens - maar juist over een collectieve stap voorwaarts, een nieuwe verlichting in, de zwarte rook en giftige troep van het tijdperk na de industriële revolutie als een soort middeleeuwen deel twee achter ons latend. Adolescente naïviteit? Misschien. Maar toch is dat mijn grootste hoop.

- Een klassieker: je gaat naar een onbewoond eiland. Maar in deze versie mag je niks meenemen. Van alles wat je achterlaat, wat zal je het minst missen?

Geluidsoverlast. Ik kan van een vage housebeat of tv in de verte al met geen mogelijkheid meer in slaap vallen. Ga dan allerlei scenario's bedenken waarin ik er iets van ga zeggen, of de politie bel, tot aan regelrechte wraakfantasieën. Onderwijl gaat mijn hart steeds sneller kloppen en focus ik steeds meer op het geluid. Mijn vrouw hoort het soms niet eens. Zelfs als het er al niet meer is, blijf ik nog tijden alert. Alsof ik het wil horen om dan te kunnen zeggen: 'Zie je wel! Daar heb je het weer! Daar doen ze het weer!'... Ik haat het. Echt.

- In acht nemende het feit dat de BNG prijs er is voor nog niet doorgebroken auteurs... Hoe voorzie je nu in je levensonderhoud?
Ik werk in de horeca.

- Je wint de BNG literatuurprijs. Wat zegt dat over je boek, over de prijs, over de wereld?

Ik hoop niets.

(Terug naar het [overzicht](#) of verder naar [Carolina Trujillo](#))

Carolina Trujillo, 39 jaar

Genomineerd boek: *De terugkeer van Lupe García*, Uitgeverij Meulenhoff.

Wapenfeiten: "Op mijn bijna veertigste geen man hebben, geen kind, geen rijbewijs, geen auto, geen bank, geen t.v. en geen magnetron. Maar wel: een hele grote hond, 3 romans, 2 prijzen, 2 nominaties, een hersenbloeding en 230 aanslagen per minuut."

- Hoe gaat het met je?

Matig.

- Je genomineerde boek: vertel in minder dan 50 woorden waar het over gaat.

De jury van de AKO Literatuurprijs raadde het mij af om mijn boek kort samen te vatten. Ze zeiden namelijk: 'Zelden verschijnt er een roman die zo sterk de lezer meevoert met een plot dat steeds heftiger, maar ook steeds hilarischer wordt. Een plot dat, als je het in drie zinnen zou navertellen, een thriller lijkt te zijn die alleen maar wil vermaken, maar in werkelijkheid...?'

- Wat vertelt je boek ons over jou?

Dat ik de waterpomp altijd vergeet uit te doen, dat ik jongetjes leuker vind dan meisjes en vriendschap belangrijker dan liefde.

- Wees eerlijk: heb je 5 februari de vijf andere genomineerde boeken gelezen?

Het is wel de bedoeling maar ik kan er pas 5 februari antwoord op geven.

- Waarin schuilt voor jou de urgentie en validiteit van literatuur? Bijvoorbeeld ten opzichte van film of muziek.

Het ontbreekt mij aan intellect en inzicht om deze vraag te kunnen beantwoorden.

- Citeer de pijnlijkste zin of passage uit de slechtste recensie die je ooit hebt gehad.

Weet u wel hoe lang je er over doet om een dergelijke recensie te vergeten? En dan moet ik hem nu weer gaan oprakelen? Dacht 't niet.

- Noem bij één van de volgende drie letters een favoriet boek waarvan de titel begint met de desbetreffende letter, en zeg met maximaal tien woorden waarom: G, P, S.

Groene boekje (zonder zou ik ten dode opgeschreven zijn)

- Noem de auteur wiens/ wier totale aanpak (m.b.t. schrijven, media-aanwezigheid, externe projecten, visie) je het meest aanspreekt.

Salinger voor zijn schrijven en media-aanwezigheid (zijn visie en externe projecten misschien wat minder).

- Het is een willekeurige dinsdagavond. Waar ben je? Met wie? Wat doe je? Waar denk je aan?

Thuis. Met hond. Als het goed is werk ik aan het nieuwe boek. Als het slecht is zit ik een beetje te internetten en te denken dat ik eigenlijk aan het nieuwe boek zou moeten werken. Als het echt heel slecht is zit ik onzin uit te kramen in het café.

- Wat is je grootste angst?

Bang zijn.

- Wat is je grootste hoop?

Meestal 's ochtends (rare vraag is dit).

- Een klassieker: je gaat naar een onbewoond eiland. Maar in deze versie mag je niks meenemen. Van alles wat je achterlaat, wat zal je het minst missen?

Ik ga het dus wel missen, maar het minst van alles... misschien dan toch interviewers met rare vragen.

- In acht nemende het feit dat de BNG prijs er is voor nog niet doorgebroken auteurs... Hoe voorzie je nu in je levensonderhoud?

Met het beoordelen van manuscripten, lezen in zaaltjes en een subsidie van het Fonds voor de Letteren.

- Je wint de BNG literatuurprijs. Wat zegt dat over je boek, over de prijs, over de wereld?

Alles. Dat mijn boek die prijs heeft gewonnen en de rest van de wereld niet.

(Terug naar het [overzicht](#) of verder naar [Annelies Verbeke](#))

Annelies Verbeke, 33 jaar

Genomineerd boek: *Vissen reddén*, Uitgeverij De Geus.

Wapenfeiten: Verbeke schreef de romans *Slaap!* (3 prijzen, 20 vertalingen, grote verkoop) en *Reus*

(1 vertaling, geen prijzen) en de verhalenbundel *Groener Gras*

(uitsluitend enthousiaste recensies in Vlaanderen, 1 vertaling, twee nominaties). Daarnaast heeft zij een tweewekelijkse column op de achterpagina van *NRC Handelsbladen* schrijft ze een reeks nachtelijke literaire reportages voor het maandblad *Goedele*. Ze schreef scenario's voor niet of nog niet verschenen films en houdt zich tegenwoordig voornamelijk bezig met toneel.

- Hoe gaat het met je?

Ça va.

- Je genomineerde boek: vertel in minder dan 50 woorden waar het over gaat.

Over vis en verdriet.

- Wat vertelt je boek ons over jou?

Ik heb het geschreven tijdens het grootste verdriet dat ik tot dusver heb ervaren. Ik zag er erg tegenop om over dat lijden te schrijven, maar het had zin het liefdesverdriet van mijn hoofdpersonage te verbinden met de overbevissing en zo met de evolutie van de wereld. Uiteindelijk bleek ik zowaar in staat iets constructiefs te doen met verdriet.

- Wees eerlijk: heb je 5 februari de vijf andere genomineerde boeken gelezen?

Ik ben halfweg Carolina Trujillo's boek. De rest staat nog ongeschonden op de plank. En ik moet ook nog veel lezen als research voor een toneelstuk waaraan ik nu werk. Eigenlijk vind ik dat ik alles moet gelezen hebben en zal ik me een beetje schamen wanneer dat niet lukt. Anderzijds is het bij het ontmoeten van andere auteurs vaak zo dat ik hun werk heb gelezen - uit interesse of beleefdheid - en dat zij het mijne niet lazen.

- Waarin schuilt voor jou de urgentie en validiteit van literatuur? Bijvoorbeeld ten opzichte van film of muziek.

Film en muziek zijn directer dan literatuur. Bij literatuur is er dus meer afstand. Daarom is literatuur misschien geschikter als uitdieping van een onderwerp, als onderzoek. Literatuur is volgens mij anderzijds wel in staat tot de grootste intimiteit.

- Citeer de pijnlijkste zin of passage uit de slechtste recensie die je ooit hebt gehad.

De slechte recensies die ik las, heb ik verdrongen en nieuwe lees ik niet meer.

- Noem bij één van de volgende drie letters een favoriet boek waarvan de titel begint met de desbetreffende letter, en zeg met maximaal tien woorden waarom: G, P, S.

Speeldrift van Juli Zeh. Hard en erudiet, zowel narratief als filosofisch interessant.

- Noem de auteur wiens/ wier totale aanpak (m.b.t. schrijven, media-aanwezigheid, externe projecten, visie) je het meest aanspreekt.

Nobeler en actiever dan Dave Eggers kun je nauwelijks worden, denk ik. Ik lees hem graag, al is hij als schrijver niet mijn absolute favoriet. Maar aangezien het hier over de hele persoon gaat: de opbrengst van een bestseller aan een goed doel schenken, een ijzersterk literair tijdschrift leiden en knappe boeken schrijven, komt op mij over als een combinatie van oprecht engagement en meervoudig talent. Eggers opent de ogen van zijn lezers voor een grotere wereld, wakkert empathie en hoop aan en weet dat nog hip te verpakken ook. Ik geloof niet altijd in dat soort engagement, of in hoop, maar ik heb bewondering voor Dave Eggers.

- Het is een willekeurige dinsdagavond. Waar ben je? Met wie? Wat doe je? Waar denk je aan?

Vaak geconcentreerd bewegend in een les Aikido. Ook steeds vaker tussen het publiek in theaters. Zelf op een podium bij literaire tournees en festivals. Soms drinkend in een café met vrienden of e-mails beantwoordend voor mijn laptopscherm.

- Wat is je grootste angst?

Gevaarlijk gek en hoogst ongelukkig worden, in onomkeerbare mate.

- Wat is je grootste hoop?

Steeds beter schrijven zonder gevaarlijk gek en hoogst ongelukkig te worden.

- Een klassieker: je gaat naar een onbewoond eiland. Maar in deze versie mag je niks meenemen. Van alles wat je achterlaat, wat zal je het minst missen?

Stickertjes en servies met Bond Zonder Naam spreuken. Daar word ik heel agressief van. Jammer genoeg heb ik er enkele gememoriseerd.

- In acht nemende het feit dat de BNG prijs er is voor nog niet doorgebroken auteurs... Hoe voorzie je nu in je levensonderhoud?

Ik kan al schrijvend voor mezelf en mijn hond zorgen. Ik werk hard, neem veel eenmalige schrijfp opdrachten aan en word vaak gevraagd voor literaire voorstellingen.

- Je wint de BNG literatuurprijs. Wat zegt dat over je boek, over de prijs, over de wereld?

All's well that ends well.

(Terug naar het [overzicht](#) of verder naar [Robbert Welage](#))

Robbert Welagen, 28 jaar

Genomineerd boek: *Verre vrienden*, Uitgeverij Nijgh & Van Ditmar.

Wapenfeiten: Eerder schreef Welagen *Lipari* (2006, Selexyz debuutprijs 2007) en *Philippe's middagen* (2008) Voor beide boeken ontving hij het Charlotte Köhler stipendium.

- Hoe gaat het met je?

Goed. Als ik uit het raam kijk zijn de bomen, auto's en fietsen verdwenen onder een laag sneeuw.

- Je genomineerde boek: vertel in minder dan 50 woorden waar het over gaat.

Olivier Stuart herkent haar nauwelijks meer, maar ze is het: Eline Combiër, het hoogbegaafde meisje dat hem ooit uit zijn dromerige jeugd had wakker geschud. Gedurende een zomer kwamen zij en haar hondje Victor Emanuel II bij hem thuis logeren. Eline had Olivier bij de hand genomen en hem meegevoerd in haar interesse voor kunstgeschiedenis, tot in Parijs aan toe. Voordat Olivier na de hernieuwde ontmoeting kan achterhalen welk onheil haar in de tussenliggende jaren is overkomen, treft hij Eline dood aan.

- Wat vertelt je boek ons over jou?

Er zal een voorkeur uit spreken voor het mysterie van het geheugen, lege huizen, grote tuinen, kunstgeschiedenis en groene pyjama's.

- Wees eerlijk: heb je 5 februari de vijf andere genomineerde boeken gelezen?

Drie boeken heb ik gelezen, de andere twee moeten nog gelezen worden.

- Waarin schuilt voor jou de urgentie en validiteit van literatuur? Bijvoorbeeld ten opzichte van film of muziek.

Als er in een boek 'jurk?' staat geschreven, komt die jurk volledig geïsoleerd van context tot me. Op die manier kan elk voorwerp mythische proporties aannemen. Dat is in film onmogelijk. Daarin worden voorwerpen/onderwerpen voortdurend getoond in een al ingevulde omgeving. Bovendien kan literatuur iets heel waardevols: je kunt in het hoofd van iemand kijken. In film is dat lastiger. Muziek is op andere gebieden weer heel waardevol.

- Citeer de pijnlijkste zin of passage uit de slechtste recensie die je ooit hebt gehad.

?Hij geeft zo weinig weg dat je je simpelweg nooit echt gaat interesseren voor zijn personages.?

- Noem bij één van de volgende drie letters een favoriet boek waarvan de titel begint met de desbetreffende letter, en zeg met maximaal tien woorden waarom: G, P, S.

The Great Gatsby van Fitzgerald. Vanwege de zomerse hitte, de villa, de feesten en de frase 'old sport'.

- Noem de auteur wiens/ wier totale aanpak (m.b.t. schrijven, media-aanwezigheid, externe projecten, visie) je het meest aanspreekt.

Ik benijd dode schrijvers.

- *Het is een willekeurige dinsdagavond. Waar ben je? Met wie? Wat doe je? Waar denk je aan?*

Meestal eet ik op dinsdagavonden. Afhankelijk van het aanbod kijk ik daarna een film. Als het een goede film is, denk ik nergens aan. Als het geen goede film is, denk ik na over het boek waar ik aan werk.

- *Wat is je grootste angst?*

Het definitieve verlies van mijn hoop.

- *Wat is je grootste hoop?*

Dat ik mijn hoop niet zal verliezen.

- *Een klassieker: je gaat naar een onbewoond eiland. Maar in deze versie mag je niks meenemen. Van alles wat je achterlaat, wat zal je het minst missen?*

Mijn gaskachel en mijn burens.

- *In acht nemende het feit dat de BNG prijs er is voor nog niet doorgebroken auteurs... Hoe voorzie je nu in je levensonderhoud?*

Boekverkoop, voorschotten, soms een lezing, de restanten van een prijs, voor *de Groene Amsterdammer* over beeldende kunst schrijven, ik heb een cursus gegeven aan de Schrijversvakschool. Af en toe wat gigolowerk.

- *Je wint de BNG literatuurprijs. Wat zegt dat over je boek, over de prijs, over de wereld?*

Je kunt er van tevoren eigenlijk niets over zeggen. Ik geloof dat ieder deze prijs verdient.

--- (Terug naar het [overzicht](#))